

ZEDINJENA SLOVENIJA JE KROV IN TEMELJ SKUPNOSTI

Govor na občnem zboru ZS dne 6. aprila. Za novega predsednika ZS je bil izvoljen Lojze Rezelj. Podrobno poročilo prihodnjč.

STONE MIZERIT

Leto dni je že poteklo, odkar smo se zbrali na tem mestu, da pregledamo opravljeno delo in začrtamo korake za prihodnost. Znova smo se danes srečali, da naštejemo posamezne dogodke in opravke, ki jih je društvo izvedlo v preteklem letu. A kljub še tako popolnemu naštevanju je težko dojeti jasno sliko dela, v katerega je bilo s strani odbora in njegovih dobrovoljnih sodelavcev vloženo toliko truda, naporov in skrbi.

Posamezni odborniki so vestno podali svoja poročila. Težko je bilo leto 2002 v mnogih ozirih. Gospodarska kriza, ki nas še vedno budo tare, je prizadela tudi našo skupnost. Ne mislim tu samo na finančne težave naših društev in ustanov, ki jih ni malo, temveč tudi na razpoložljivost za delo v skupnosti. Težko je prevzeti in vestno izvajati odgovornost v organizacijski strukturi, kadar močna skrb za usakdanji krub vstaja nenebno pred našimi očmi. Zato stalno zatrjujem, da je koordinacijska vloga, ki jo izvršuje Zedinjena Slovenija, v tem položaju še bolj potrebna. Poleg zagotovitve enotnega nastopa je to sodelovanje bistveno za pospeševanje dela in štedenje moči.

Na zadnjih občnih zborih sem v zvezi s tem omenjal, da je za bolj uspešno izvajanje enotnega delovanja v skupnosti potrebna nova struktura. Navajal sem napore za ustanovitev Federacije slovenskih društev v Argentini. Ko sem nastopil svojo drugo predsedniško dobo, sem si postavil dva cilja. Eden je bil izpeljati ustanovitev te Federacije. Kljub naporom, prigovarjanju in razlaganju, nam to ni uspelo. Vendar mora ta cilj ostati kot nujnost za prihodnost. Če želimo obstati kot organizirana skupnost, je neka federacija nujno orodje za uspešnost skupnega delovanja.

V ostalem smo s strani domov in organizacij stalno zaznali dobro voljo, složnost in pozitiven odgovor na iniciative društva v sklopu Medorganizacijskega sveta. Na tem področju smo imeli tekom leta pet rednih sej, na katerih je snovi na pretek in mnogokrat zmanjka časa za globoko obravnavo vseh problemov, s katerimi se skupnost srečuje. Organizirali pa smo tudi srečanje razširjenega Medorganizacijskega sveta ob priložnosti obiska članov Parlamentarne komisije državnega zbora za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu. Sploh je razmerje do te Komisije in njenega dela pozitivno.

Razmerje z veleposlaništvom Republike Slovenije v Argentini je potekalo v konstruktivnem dialogu, s katerim smo premoščali tudi kako občasno nesoglasje.

Operativno povezavo z matično domovino opravljamo še nadalje po kanalu Izseljenskega društva Slovenija v svetu in Svetovnega slovenskega kongresa. Z obojimi sodelujemo v mejah naših zmožnosti, z SVS je sodelovanje bolj konkretno, s SSK bolj načelno zastavljeno.

V Argentini smo prijateljsko povezani s staronaseljskimi skupnostmi, s katerimi občasno in po potrebi tudi konkretno sodelujemo. Navezani smo tudi na ostale izseljenske skupnosti po kanalu Argentinske Federacije useljenskih skupnosti.

Društvo ima v lasti in v odgovornosti tehnik Svobodna Slovenija. Uvedli smo vrsto

sprememb, tako v tehničnem oziru kot glede vsebine in bomo s tem še bolj pozitivno nadaljevali. Odmevi s strani naročnikov in bralcev so večinsko pozitivni, kar nam kaže, da smo na pravi poti. Svobodna Slovenija je gotovo vodilni in izstopajoči tednik, če ga primerjamo z drugimi izseljenskimi glasili po svetu.

Šolstvo je temelj našega obstoja. Kljub različnim težavam, naš šolski sistem trdoživno deluje, število otrok na raznih ravneh je v preteklem letu raslo in sadovi tega sistema vzbujajo občudovanje in navdušenje doma la pri vseh obiskovalcih iz domovine. Za to delo prejemo vsaj minimalno podporo iz Slovenije, v obliki učnega gradiva in vsaki dve leti seminarjev za naše učitelje.

Društvena pisarna je urejena in vsi obiskovalci so prijazno sprejeti in dobro postreženi. V pisarni smo na razpolago vsem, ki se obračajo na nas v različnih zadevah, tako iz skupnosti kot iz argentinskega območja, iz domovine ali z raznih koncev sveta. Ti stiki so se izredno pomnožili tudi po poti spletne strani, ki jo ima društvo na internetu. Ker smo se vpisali v vse slovenske brskalnike, nas po tej poti lahko doseže vsak, ki se zanima za Slovence v Argentini. Glede spletne strani smo preteklo leto nekoliko pojenjali v našem zagonu, a imamo za letošnje pripravljeno obnovitev in izpopolnitev našega internetnega prostora, da bodo rojaki po vsem svetu jasno in čim popolnejše obveščeni o našem delovanju.

To poročilo ne bi bilo popolno, če ne bi omenil Slovenskega izseljenskega arhiva, ki ga ima na skrbi Zedinjena Slovenija. To je bil tisti drugi važen cilj, ki sem si ga zastavil. Namen arhiva je, da brani dokaze in spomin na neverjetno bogato kulturno in družbeno delovanje naše skupnosti. V knjižnici smo imeli le minimalni del knjig in dejansko nič revij, ki jih je pisala in tiskala naša skupnost, da ne govorim o drobnem tisku. V kratkem času smo precej dopolnili to vrzel in postavili temelje za nadaljnje delo. Naše knjižne izdaje so že precej popolne, število izvodov revij se množi. Kar pa se tiče malega tiska, smo tentativno sestavili seznam, ki ga dopolnjujemo in po katerem sedaj zbiramo gradivo. Naš arhiv vsebuje tudi nekaj taboriščnega gradiva. Glede zgodovinskih dokumentov in zasebnega arhivskega gradiva pa branimo takoimenovani Rimski seznam, ladijski seznam priseljavanja, nekaj Hladnikovega arhiva in prve zapiske in pisma Društva Slovencev.

Z današnjim dnevom zaključim dve dobi na predsedniškem mestu. Svoje delo sem skušal opravljati vestno in razsodno. Vem, da je bilo kar nekaj napak in nepopolnosti. Ze vse se oproščam. A kar sem storil, tudi če morda zmoteno, je bilo v najboljšem name nu za korist skupnosti.

Ob koncu, kot vedno še beseda zabvale vsem, ki ste na katerikoli način sodelovali v odboru, z odborom in z društvom: Bog plačaj! Posebno zahvalo izrekam brezimensko predvsem tistim odbornikom in sodelavcem, ki so me spremljali v tem obdobju in bili društvu in skupnemu delu v nenebno oporo. Vse pa prosim, naj vestno, z istim idelizmom in ljubeznijo podpirajo tudi novi odbor v zavesti, da je Zedinjena Slovenija še vedno ne le krov, temveč tudi temelj naše organizirane skupnosti.

Svoboda medijev v Sloveniji?

Newyorški Odbor za zaščito novinarjev (CPJ) v svojem poročilu za leto 2002 ugotavlja, da možnost članstva v EZ in zvezi NATO v vzhodnoevropskih državah spodbuja svobodo medijev. Za Slovenijo je odbor v svojem poročilu zapisal, da svobodo medijev na splošno spoštuje, so pa časnikarji, ki raziskujejo občutljive teme, še vedno deležni zastraševanja in pritiskov zaradi objavljenih zgodb.

"Policija pri preiskavi brutalnega napada na Petka, časnikarja Večera, drugega največjega dnevnika v Sloveniji, februarja 2001, ni napredovala. Petek, ki sta ga pred njegovo hišo v Mežici pretepla napadalca, je utrpel hude poškodbe glave. Po skorajda usodnem napadu je okreval pet

mesecev. Marca 2002 je slovenska vlada ustanovila komisijo, ki se ukvarja s preiskovanjem tega primera. Glede na lokalne vire in poročanje medijev, bi lahko bil napad povezan s Petkovim pisanjem o finančnih nepravilnostih, ki jih je domnevno storil milijonar in podjetnik Janko Zakršnik, ali zaradi njegovega pisanja o podkupovanju v špediciji. Zakršnik je zanikal kakršnokoli povezavo in vložil civilno tožbo z zahtevkom za denarno odškodnino proti šestim časnikarjem, ki so ga povezali s tem primerom.

Tožilstvo pripravlja tudi novo tožbo proti preiskovalnemu časnikarju Večera Blažu Zgagi, ki so ga januarja 2002 oprostili tožbe, da je razkril vojaško skrivnost. Zgago so obtožili okto-

bra 2000, potem ko je junija 2000 objavil članek o vprašljivosti skupne obveščevalne slovensko-ameriške operacije med operacijo zveze NATO proti Jugoslaviji leta 1999. Novi primer proti Zgagi temelji na domnevi, da je njegov članek škodil slovenski nacionalni varnosti, saj naj bi povzročil prenehanje izmenjave obveščevalnih podatkov in programov urjenja z zvezo NATO in ZDA. Slovenska vlada je zelo občutljiva glede odnosov z Zahodom, saj se poteguje za članstvo v zvezi NATO in EZ. Zgaga je 26. junija lani zavrnil, da bi na zaslišanju na sodišču odgovarjal na vprašanja in še vedno čaka na odločitev, ali bo tožilec sprožil sodni postopek," je CPJ zapisal v poglavju o Sloveniji.

Vlada ne upošteva referendumov

Predsednik največje opozicijske stranke SDS Janez Janša se je odzval na nekatere izjave predsednika vlade Antona Ropa o slovenski zunanji politiki kot tudi na njegovo neudeležbo na sestanku predsednikov vlad držav kandidatke za članstvo v zvezi NATO. Socialdemokrati vlado opozarjajo, da so se državljani 23. marca na referendumih odločili za vstop Slovenije v Evropsko unijo in zvezo NATO in torej ne za nevtalnost. Zato od oblasti pričakujejo, da bo v mednarodni politiki ravnala podobno kot države članice obeh povezav oziroma vsaj tako, kot ravnajo druge kandidatke. „Če pa bo vlada smatrala, da mora ravnati drugače, je dolžna svoje stališče preveriti vsaj v državnem zboru, hkrati pa ga dobro argumentirati ter pošteno in jasno sporočiti tudi našim zaveznikom in prihodnjim formalnim partnerjem v obeh zvezah," je v svoji izjavi poudaril Janša.

SDS je že pred dnevi izrazila dvom o tem, ali se slovenska vlada zaveda v celoti rezultatov referendumov o EU in NATO oz. ali jih upošteva pri svojem ravnanju in tako ogroža interese Slovenije v procesu ratifikacije mednarodne pogodbe o vstopu Slovenije v Severnoatlantsko zaveznitvo.

Janša se pri tem sklicuje na izjavo predsednika vlade Antona Ropa, ki je v Portorožu med drugim dejal, da „je Slovenija, če jo primerjamo s članicami EU, med tistimi državami, ki so ji ZDA najmanj dovolile. Le še Avstrija in Švica sta, tako kot Slovenija, dovolili le humanitarne prelete, vse druge države pa so dovolile tudi prevoz orožja in vojaške opreme".

KULTURNI VEČER NA TRUBARJEVI DOMAČIJI

Občina Velike Lašče in igralec in pesnik Tone Kuntner sta v petek, 4. aprila pripravila že četrti kulturni večer „Na Trubarjevini na čast domovini". Sobodvoranico so ljudje kar lepo napolnili. To pot je bil povabljen pisatelj Rudi Šeligo, da je prebral nekaj značilnih odlomkov iz svojega zadnjega romana Izgubljeni sveženj. Vendar je bilo branje povod za različna vprašanja in komentarje o današnjih situacijah v Sloveniji, o razvoju (ali ne) demokratične misli na slovenskih tleh. Tako je prišlo do zanimive ugotovitve, da slovenske državne zvezi zelo skrbi položaj kmetovalcev v Evropski zvezi, nihče pa ni pomislil na to, da bodo umetniki (in to predvsem glasbeniki, ker niso vezani na jezik, kot so to pisatelji ali igralci) iz drugih evropskih držav imeli možnost dokončno izpodrinuti slovenske ustvarjalce. Kot primer je bil naveden slučaj ukrajinskih violinistov, ki so prevzeli mesta v nekaterih orkestrih v sosednjih državah. Pisatelj Šeligo je poudaril pomanjkanje slovenskega narodnega (nacionalnega) kulturnega programa, ki bi začrtal neko črto vodnico pri ohranjanju in razvijanju slovenske kulture, ki bi urejal te slučaje in zagotavljal slovenskemu umetniku možnost, da si ob kakovostnem ustvarjanju pridobi tudi mesto na domačih tleh. V času svojega udejstvovanja kot minister za kulturo v Bajukovi vladi je začel s temi načrti, a so ga nasledniki popolnoma opustili. In brez tega programa je tudi nemogoče reflektirati na kako podporo iz sklada za kulturo, ki ga namenja Evropska zveza svojim članicam.

GB

GLEJ...

NEKAJ JE TREBA STORITI	2	SLOVENIJA IN TRGOVINA Z BELIM BLAGOM.....	4
TEŽAVE PRI GLASOVANJU ..	2	TRETJE JUGOSLAVIJE BO TUDI KONEC	4
PISMO IZ SLOVENIJE	3		

Državljska pobuda

NEKAJ JE TREBA STORITI

Nekaj je treba storiti zato, da bo v Sloveniji končno zaživela demokracija.

V naši državi je prišlo do tolikšne koncentracije politične, finančne in medijske moči v rokah vlade in mreže njenih ljudi na vseh področjih, da je takšno stanje začelo resno ogroziti temelje demokratičnega ravnotežja. Parlament je postal glasovalni stroj vladajočih, ki niso več pripravljeni poslušati kritik opozicije, kaj šele, da bi sprejemali njene konstruktivne predloge. Skoraj v celoti je odpovedal tudi nadzor neodvisne javnosti. Z izjemo nekaterih manjših časopisov in posameznih novinarjev, ki kritično obravnavajo obstoječe stanje in hude zlorabe oblasti, je slovenski medijski prostor skoraj v celoti usmerjen v podporo takorekoč sleherni vladni odločitvi, za vse napake pa iščejo grešnega kozla v marginalizirani in zmeraj bolj nemočni opoziciji. Državljsani imamo na voljo v glavnem ustrezno prikrojene informacije in pristranske informacije in pristranske komentarje v tisku in elektronskih medijih.

Posledica tega je dejstvo, da se z denarjem davkoplačevalcev ravna po domače, razraščata se klientelizem in korupcija, državne službe se delijo po kriterijih politične privrženosti ali vsaj lojalnosti, še naprej teče proces privatizacije, usmerjene v žepne podpornikov zmeraj iste oblasti. Celo humanitarne organizacije so v odsotnosti slehernega nadzora postale plen zasebnih interesov. Naraščajoči problemi v gospodarstvu, zdravstvu, šolstvu, znanosti in kulturi niso deležni kritične obravnave. Socialna razslojenost je vse hujša, vse več je mladih ljudi, ki v življenje vstopajo s slabimi možnostmi za šolanje, zaposlitev in ureditev stanovanjskih vprašanj.

Problemi, s katerimi se sooča današnja slovenska družba - in omenili smo jih le del - niso nerešljivi. Za njihovo razreševanje je potrebno skupno prizadevanje državljanov in njihovih izvoljenih predstavnikov, najsi bodo na vladajoči ali opozicijski strani.

Vendar pa je osnovni pogoj za takšno prizadevanje demokratično ravnotežje, upoštevanje različnih mnenj, javni nadzor nad aktualno oblastjo in v perspektivi možnost za zamenjavo sleherne oblasti. Ob današnjem stanju demokracije v Sloveniji, se pravi ob politično nadzorovanih medijih, ob arogantnem obnašanju vladajočih strank v parlamentu, ob samozadostnih nadzornih odborih v državnih ka-

pitalskih skladih in podjetjih, ni mogoča nobena sprememba. Tudi vstop Slovenije v EU ne bo sam po sebi prinesel večjega demokratičnega ravnotežja in nadzora nad oblastjo, če tega ne bomo zahtevali in uresničili sami.

Vsi dosednji dobronamerni pozivi, vse peticije, vse kritike in analize, ki so težile k objektivnosti in pluralizaciji medijev, so bile bob ob steno. Vse zahteve opozicije za večji nadzor nad delovanjem vlade, njenih skladov, financ in zaposlovanja so naletele na aroganco parlamentarne večine.

Zato podpisani razumemo in podpiramo tiste zahteve dela opozicije, ki so težile k ustvarjanju razmer za razcvet polne, ne pa zgolj formalne demokracije. Parlamentarni opoziciji, organizacijam civilne družbe in posameznikom je treba omogočiti, da bodo njihova stališča sploh prišla do izraza. Menimo, da sta se parlamentarni opozicijski stranki SDS in N.Si obrnili na pravi naslov, ko sta predsedniku vlade izročili šest zahtev, kajti škarje in platno imata v rokah vlada in njena parlamentarna večina. Dobljene volitve v demokraciji nobeni večini in njeni vladi ne dajejo pravice do uzurpacije oblasti, davkoplačevalskega denarja in medijske javnosti. Vlada je v demokratični državi dolžna omogočiti pluralizem mnenj, kritiko in nadzor oblasti, kakor je dolžna onemogočiti politične in druge monopole na kateremkoli področju, pa četudi so to njeni lastni monopoli. Če tega ni pripravljena storiti, je na poti v diktaturo.

Gre za to, da nam do sedaj ni uspelo ustvariti prostora za enakovredno delovanje opozicije in kvalitetnega prostora za delovanje civilne družbe. Namesto, da bi z odprtostjo duha in v dobri veri poiskali možnost za kvalitetnejši politični prostor, kjer bodo svobodno dihalo vsi, tudi tisti, ki ne prisegajo na trenutno vladajočo politično opcijo, se ustvarja ozračje zatohlosti in apatičnosti.

Podpisani zato predlagamo, da vlada prisluhne zahtevam opozicije in začne z njo demokratični dialog.

Najmanj, kar je treba nemudoma storiti za vsestransko informiranje javnosti in omogočanje nadzora nad oblastjo, pa je naslednje: vlada naj izdela in predlaga, parlament pa naj sprejme zakon o pluralizaciji medijev, ustanovi naj ustrezen sklad in zagotovi sredstva za ustanovitev, zagon in razširjanje nevladnega in neodvisnega dnevnika; v debati z opozicijo, civilni-

mi združenji in novinarji naj vladni in parlamentarni predstavniki dosežejo javni konsenz o popolni neodvisnosti nacionalne Televizije in Radia oziroma o reorganizaciji nacionalke v dejanski javni zavod, kot to zahteva že veljavni zakon; sedanji predsednik Sveta RTV, do pred leti predsednik sedanjih vladnih strank in njen aktivni član, naj takoj odstopi in prepusti svoje mesto neodvisni, ugledni in zaupanja vredni osebnosti s kulturnega ali znanstvenega področja; spremenjeni zakon o nacionalni RTV mora zagotoviti takšno sestavo sveta, ki bo upravljal zavod dejansko z interesi javnosti; vlada naj omogoči nadzor nad delovanjem vseh nadzornih odborov državnih kapitalskih skladov in podjetij, v katerih ima svoj delež, tako da bo v njih s svojimi strokovnimi predstavniki po dogovorjenem sorazmerju navzoča tudi opozicija; vlada naj se v javni upravi in na vseh vitalnih področjih javnega interesa odpove imenovanjem po izključno strankarskih političnih kriterijih, k delu in s tem notranjem nadzoru naj pritegne strokovnjake ne glede na njihovo politično prepričanje in pripadnost; vlada naj sprejme potrebne ukrepe, s katerimi bo premoženje nekdanjih družbenopolitičnih organizacij pravično porazdeljeno med vse stranke, ki so sodelovale na zadnjih parlamentarnih volitvah.

Z uresničevanjem teh zahtev bo storjen prvi korak k demokratičnemu ravnotežju in evropskim političnim in medijskim standardom v naši državi. S tem bo vsaj delno omogočena pravica državljanov do vsestranskega informiranja in nadzora nad delovanjem oblasti, kakor tudi njihova enakopravnost v javnem življenju. Čas je, da Slovenija iz demokracije v tranzicije prestopi v demokracijo.

**Barbara Brezigar
Drago Demšar
Drago Jančar
Vasko Simoniti
Rudi Šeligo
Aleksander Zorn**

Med podpisniki so še med drugimi: Janez Bernik, Viktor Blažič, Andrej Capuder, Anton Drobnič, Marko Fink, Bernarda Fink, Gregor Gomišček, Niko Grafenauer, Janez Gradišnik, Stane Granda, Janez Juhant, Boštjan Kocmur, Janko Kos.

Kdor se želi še podpisati, naj pogleda original na spletni strani www.barbarabrezigar.info

Težave pri glasovanju iz tujine naj bi rešili z uvedbo „prazne glasovnice“

Slovinci zunaj meja domovine se ob vsakih volitvah še vedno soočajo s številnimi težavami, ki otežujejo uveljavljanje njihovih z ustavo zagotovljenih volilnih pravic.

Večino vprašanj, na katere opozarjajo slovenski izseljenci ob izvedbi volitev, naj bi rešili v nastajajočem zakonu o odnosih Republike Slovenije s Slovenci, ki živijo zunaj njenih meja, oziroma z nekaterimi manjšimi načrtovanimi spremembami področne volilne zakonodaje. Med drugim naj bi težave, ki so se doslej pojavljale v primeru glasovanja po pošti iz tujine, rešili z uvedbo t.i. prazne glasovnice ("blank ballot"). Razmišljajo tudi, da bi v času volitev v posamezni državi ustanovili t.i. leteče konzulate, kjer bi lahko slovenski izseljenci - poleg volišč na posameznih slovenskih predstavništvih - uresničili svojo volilno pravico.

Obravnavi omenjene problematike še zlasti v luči izvedbe in poteka minulih predsedniških volitev zunaj meja države so več svojih sej namenili tudi člani parlamentarne komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu.

Slovenski rojaki namreč člane komisije ob njihovih obiskih skorajda vedno opozarjajo na težave, s katerimi se soočajo ob vsakokratnih predsedniških oz. parlamentarnih volitvah. Zato je komisija na Republiško volilno komisijo

(RVK) in notranje ministrstvo naslovila določene pobude in vprašanja, ki se nanašajo tudi na morebitno spremembo volilne zakonodaje. RVK in notranje ministrstvo sta komisiji posredovali odgovore. Nekatere rešitve naj bi, kot so sklenili člani komisije, vključili v nastajajoči predlog krovnega zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci, ki živijo zunaj njenih meja oz. bi z njimi spremenili področno volilno zakonodajo.

Po mnenju tajnika RVK Marka Golobiča se problematika v zvezi z volitvami v tujini pojavlja že od leta 1992. Doslej je bilo vloženih mnogo pobud za spremembo volilne zakonodaje. Edini dosežek na tem področju v zadnjih letih pa je uvedba stalnega volilnega imenika za slovenske izseljence. Med drugim naj bi težave, ki so se doslej pojavljale v primeru glasovanja po pošti iz tujine, rešili z uvedbo uradne prazne glasovnice, je članom komisije na zadnji seji komisije povedal tajnik RVK Marko Golobič. To bi - po uradni dolžnosti ali na volivčevo zahtevo, odvisno od sprejete rešitve - poslali volivcem, slovenskim državljanom, ki živijo v tujini in ki bi želeli glasovati po pošti, še pred roki, ki jih določa volilna zakonodaja. Prazna glasovnica bi bila uradno poštempljana, na njej pa ne bi bili navedeni kandidati in kandidatne liste. Volivci bi po prejemu takšne glasovnice vpisali ime izbranega kandidata ali liste in po pošti glasovnico poslali nazaj v domovino ali na najbližje diplomatsko predstavništvo. Po mnenju RVK s spremembo rokov za vložitev kandidatur ne bi dosegli zelenega cilja.

Nad. na 6. str.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

STONE MIZERIT

Predsedniške volitve so že pred vrati, a nejasnost in dvom pred izidom je stalna postavka argentinske sedanosti. Nihče se ne upa prerokovati niti kdo bo zmagal, niti kakšnem bo položaj po 25. maju, ko bo nastopil novi predsednik.

Božji blagoslov. Predsednik Duhalde je kot zadnje potovanje svojega mandata odšel v Evropo. Pretekli ponedeljek je bil sprejet pri papežu Janezu Pavlu II, s katerim je bil v privatni avdienci 20 minut. Sveti oče je posebej poudaril, da prosi Boga blagoslova za Argentino. Poudarjal pa je tudi, da morajo odgovorni v svojih ukrepih imeti vedno pred očmi „etično dimenzijo človeške osebnosti, od spočetja pa do naravnega zatona“. Prav tako je zahteval, naj se oblastniki zavežejo, da bodo izvedli vse potrebne spremembe, da ne bo nihče pogrešal dobrin, ki so potrebne, da se realizira kot oseba“.

Utopija? Vendar če opazujemo sedanje stanje v državi, se nam poraja vprašanje, če niso papeževe zahteve neke vrste utopija. Večino kandidatov bolj skrbi, kako bi uspešno udarjali po nasprotniku, kaj malo pa zvemo, kako načrtujejo konkretno rešiti dolgo vrsto perečih problemov, s katerimi se sooča argentinska družba. Smatramo, da imajo vsi izmed njih delovne ekipe, ki pripravljajo načrte za primer, da bi prišli na vladno. A tudi v primeru, da objavljajo in razlagajo svoje predloge, so ti tako splošne narave, da se iz njih ne da razbrati, kakšen naj bi bil delovni načrt možne bodoče vlade. In kadar kak preveč predrzen časnikar stavi bolj konkretno vprašanje, ne prejme odgovora ali pa ga splošna publika ne razume, kar je isto.

Kako kaže? Čim bolj se bližamo volitvam, tem bolj se množijo razne javnomnenjske ankete. Vendar kot smo že svoj čas omenili, jim ne smemo preveč zaupati. Po eni strani so mnoge izmed njih le propagandno orožje posameznih kandidatov, tudi najbolj resne pa se lahko zmotijo. V sedanjem položaju, ko so razlike med enim in drugim kandidatom minimalne, to lahko postane usodno. Če ne pride do kakega čudeža je nekaj jasno: nihče ne bo zmagal v prvem krogu, pa naj Menem ali kdorkoli drug še tako trdi nasprotno. Še druga omemba: večina ustanov za raziskavo javnega mnenja delujejo na podlagi anket, ki jih izvajajo v vlemestih, mestih in krajih, ki imajo nad 10.000 prebivalcev, ne pa v nešteti manjših krajih. Značilno pa je, da Kirchner prednjači v vlemestih, medtem ko imata Rodríguez Saá in Menem močno zaledje v podeželju in manjših krajih.

Glasovi gor, glasovi dol. Je pa opazen nek stalen razvoj dogodkov. Po eni strani Kirchner prednjači, a se nikar ne more prepričljivo oddaljiti od zasledovalcev. Po drugi strani Menem počasi a vidno pridobiva na glasovih (ena izmed anket ga celo postavlja na prvo mesto) a tudi ne prepriča volilcev. Rodríguez Saá, kljub raznim napovedim, pričakovanjem in naporom ne opeša in drži korak ostalih dveh peronističnih kandidatov. Elisa Carrió rahlo nazaduje, a tudi ostaja v bližini vodilnih mest. López Murphy prepričljivo napreduje (v nekaterih anketah je že prekosil Eliso) in vzbuja upanje v svojem štabu. Ob vsem tem pa ni nič dokončnega.

Je pa opazen nek stalen razvoj dogodkov. Po eni strani Kirchner prednjači, a se nikar ne more prepričljivo oddaljiti od zasledovalcev.

Po drugi strani Menem počasi a vidno pridobiva na glasovih (ena izmed anket ga celo postavlja na prvo mesto) a tudi ne prepriča volilcev. Rodríguez Saá, kljub raznim napovedim, pričakovanjem in naporom ne opeša in drži korak ostalih dveh peronističnih kandidatov. Elisa Carrió rahlo nazaduje, a tudi ostaja v bližini vodilnih mest. López Murphy prepričljivo napreduje (v nekaterih anketah je že prekosil Eliso) in vzbuja upanje v svojem štabu. Ob vsem tem pa ni nič dokončnega.

Razni sloji. Nekaj je tudi razvidno: nižji sloji imajo bolj odločen svoj glas, srednji sloj pa bolj dvomi. Zato se vsi kandidati zadnje čase bolj posvečajo temu predelu prebivalstva. Le v tej luči si lahko razložimo temeljite spremembe v usmeritvi volilne kampanje, ki jo je podvzel Menem. Če je še pred nekaj dnevi zavzemal odločno proameriško stališče glede vojne v Iraku, sedaj bolj previdno nastopa in meni, da „ZDA pretiravajo“ v svojem nastopu; razumljivo, ko je sledni sloj zelo protiameriško razpoložen. Enako je zanimivo, da je s kampanje izginila njedova sedanja žena Cecilia Bolocco, potem, ko so analisti ugotovili, da je kaj malo priljubljena med srednjim slojem. Podobne zgodbe bi še lahko naštevali o njem in o vseh ostalih kandidatih.

Volilni golaž. Ta sicer ni v navadi v Argentini. Tu so bolj v rabi direktne denarne ponudbe. Kar mrgoli obtožb o kupovanju glasov pri zadnjih notranjih volitvah peronistične stranke in provinci Buenos Aires in marsikdo se boji, da bo pri predsedniških volitvah kaj podobnega. Predhodna kampanja ne vzbuja upanja prozornosti. Poslanci in senatorji razdajajo razne socialne podpore na levo in desno, seveda z jasnim ciljem volilne naklonjenosti prejemnikov. To je očividni primer, kako se javni fondi kanalizirajo v politične namene.

Nekoliko miru. Na gospodarskem področju pa je položaj zaenkrat miren. Dolar je prepričljivo padel pod tri pese in Centralna banka se je morala precej potruditi, da ni še nižje zgrmel. Pa še en znak: po dveh letih se je prvič dogodilo, da je uvoz nekoliko poskočil. Letošnjega februarja je bil za 24% višji kot v enakem obdobju leta 2002. To pomeni, da na splošno obstaja nekoliko več zaupanja v domače razmere, pa tudi, da se je gospodarska dejavnost pričela nekoliko bolj odločno gibati.

SLOVENCIZ ARGENTINE

VTISI

Ljubljana v času

Obiskovalcu, ki je kdaj že bil v središču Ljubljane, verjetno na prvi pogled ne bo padlo kaj novega v oči. Kot drugače, mu imponira red, snaga - same take „vrline“, ki jih pogreša v središču Buenos Airesa. Padlo mu bo tudi v oči, da na pločnikih n. pr. pred glavno pošto, kjer je postaja številnih avtobusov in se vedno tare množica čakajočih - še vedno ni vrst: v gručah ali posamezno čakajo na avtobus, in ko ta pride, se počasi zgetejo nanje. Brez prerivanja, a brez vrstnega reda. Predvsem pa se bo počutil drugače kot kje v Buenos Airesu, ker mu ne bo treba stalno skrbeti, kdo hodi za njegovim hrbtom, ker mu ni treba stalno imeti nahrbtnika na prsni strani ali pa oklepiti se torbice, da bi mu je kdo ne iztrgal. (Saj se tudi v Ljubljani lahko kaj takega zgodi, kot poročajo časopisi, a se dogaja redkokdaj, redkokje in malokomu).

Če pa se človek oddalji od središča, bo pa našel nekaj sprememb, sad časovnih sprememb, razvoja ali rasti, kakor pač vsak po svoje ovrednoti te razlike. Tako bo videl, da v okolici, na notranji strani avtocestnega obroča, cestni stroji gladijo velike površine nekdanjih njiv in postavljajo stebre, stene in strehe ogromnim stavbam, v katerih se nastanijo potem vsa mogoča podjetja za opremo hiš, živila, stavbarstvo, pohištvo. Na Rudniku so tako odprli industrijsko cono, v kateri je najti vsega, kar človek potrebuje (ali pa ne). Zanimivo gloslo o tej temi je v Delu (31.3.03) napisal Miha Dešman z naslovom Mesto ali mast. Nekaj odstavkov o njej:

„Mesta najbrž zares stopajo v novo atmosfersko stanje. Bela lepota Ljubljana pa v svoje zrelo, prestolno dobo. A je namesto novega okrasa in blišča dobila vse kaj drugega!

Okrog Ljubljane se, podobno kot pri večini naših mest, kot pri prenažrti debeluhinji razrašča kolobar masti, obroč špeha, ki sestoji iz šoping centrov, raznih avtomobilskih, pohištvenih in drugih salonov, zabaviščnih centrov in multikinov ter nepreglednih parkirišč. Skratka, globalizirana zunanja periferija, ki v svoji banalnosti predstavlja golo resnico špekulantske narave kapitalskih in tržnih, pa tudi politično načrtovalskih razmerij, ki jih nekateri teoretiki opevajo kot znanilce napredne globalne prihodnosti.

Potrošništvo temelji na računici. Nekultura ima ekonomsko utemeljenost. Zaslužil bom več, če bom glasnejši in opaznejši, vulgarniji in brezobzirnejši, je geslo novih nosilcev ekonomije.“

MEJA SE PREMIKA

S prvim aprilom je začel veljati med Slovenijo in Hrvaško sporazum o obmejnem prometu in sodelovanju med državama (čemur se na kratko reče „sops“). Meja na

Muri pa je še ena izmed nejasnih točk med državama (ali pa le med prebivalci tistih krajev?). Za prehod meje (in to morajo zaradi svojih posestev in dela prečkati večkrat na dan) bodo lahko uporabljali maloobmejne prehode, prehodna mesta in prehodne točke, vendar si bodo za to morali oskrbeti dovolilnice. Toda kje: v Sloveniji ali Hrvaški? Ker veliko jih ima svoja posestva na spornih področjih, po njihovem na slovenski, po katastru pa hrvaški strani. Nekateri zaselki so vpisani v hrvaškem katastru, vendar uradno spadajo v slovensko državo: prebivalci so slovenski državljani, dobivajo vodo iz slovenskih vodovodov, elektriko iz slovenskih elektrarn, so v slovenskem telefonskem imeniku... Še davek od nepremičnin plačujejo v slovensko blagajno, le davek na zemljo nikomur. Njim pa je meja vedno bila struga reke Mure. Samo katera? Svoj doprinos k različnosti kriterijev je doprinesla tudi narava: struga reke Mure je nekoč tekla kakih tristo metrov severno od sedanje, bliže vasema Hotiza in Kapca in po tej (stari) strugi teče državna meja.

Pravijo, da je na obmejnem področju s Hrvaško 250.000 prebivalcev, ki si lahko pridobijo dovolilnice za maloobmejni promet, vendar si je te dokumente zaenkrat oskrbelo le kakih deset tisoč.

GB

Svetovni dan mladih

Na cvetno nedeljo bomo obhajali že 18. svetovni dan mladih, ki tokrat poteka v znamenju Jezusovih besed s križa apostolu Janezu: „Glej tvoja mati!“ Tudi zato je papež Janez Pavel II. preteklo nedeljo med nagovorom pred molitvijo angelovega češčenja svojo pozornost namenil bližnjemu srečanju z mladimi in jim spregovoril o pomembni vlogi, ki jo imajo pri gradnji miru. Ob tem je spomnil na 40-letnico izida okrožnice Mir na zemlji, ki jo je blaženi papež Janez XXIII. objavil 11. aprila 1963. V njej so predstavljene glavne smerne učinkovitega pospeševanja miru na zemlji: resnica, pravičnost, ljubezen in svoboda. Okrožnica je vse do danes ohranila svojo aktualnost. Da

gradnja miru zahteva našo nenehno zavzetost, potrjujejo tudi sedanje razmere v svetu. Ob tem je sveti oče posebej mislil na Irak in na vse, ki so vpleteni v tamkajšnjo vojno, zlasti na nemočno civilno prebivalstvo, ki v več mestih doživlja hudo stisko. Zato je zaželel, da bi se spopadi kmalu zaključili in omogočili prostor novemu obdobju odpuščanja, ljubezni in miru. V duhu omenjene okrožnice je papež dejal, da želi zavzetost za mir zaupati predvsem mladim. Z njimi se bo srečal prihodnjo nedeljo na trgu Sv. Petra. Papež je prepričan, da je nove rodove potrebno vzgajati za mir, ki mora postajati vedno bolj slog življenja, ki bo temeljil na resnici, pravičnosti, ljubezni in svobodi.

Slovo in upanje

Pri uredništvu Svobodne Slovenije se zgodila sprememba. Dolgoletni sodelavec, urednik in korektor našega tednika Gregor Batagelj se se skupaj z tudi zvesto sodelavko časopisa Miriam in otrokoma Maksim in Jasno prselil v domovino svojih staršev. Več desetletij je posvečal svoje sile slovenskemu novinarstvu v Argentini, končno pa je kriza v državi in tudi slovenska zavest pripomogla, da je odšel v Slovenijo.

Toda moderna tehnika je danes posebno čudo: Nismo ga izgubili ne kot sodelavca ne kot korektorja. Domenili smo se, da bo postal nekako naš „posebni dopisnik“ v Sloveniji, pisal komentarje k aktualnim dogodkom, da ne zveemo vseh novic le iz dnevnega časopisa. V tej številki je že tako priobčen njegov komentar - Vtisi. Objavljamo pa tudi njegovo pismo o prvih dnevih v Sloveniji, da spoznamo probleme, s katerimi se morajo soočiti „povratniki“.

A tudi ga nismo izgubili kako korektorja. Enako kot

prej mu pošiljamo članke v korekturo po e-mailu, le sekundo tja in sekundo nazaj potrebuje ta pošta. Isto velja za španski prevod slovenske zgodovine, ki ga opravlja Miriam.

Tako nam moderna tehnika pomaga, da smo povezani med seboj, da zveemo mi kaj o Sloveniji iz prve roke, oni pa novice iz Argentine in o naši tukajšnji slovenski skupnosti. Nismo tako izgubili svojega sodelavca, ampak smo si odprli na široko novo okno v Slovenijo.

Želimo vsej družini sreče in uspeha.

PRVI DNEVI

Polet (bilo je to 23. marca) je bil miren. Dobro smo spali (tisti, ki smo hoteli), ker smo bili v prvi vrsti in smo lahko dobro stegnili noge.

Na Brniku nas je ob enih sprejela cela množica, med katere lahko naštejemo: Legiša Drago in Aleš Brečelj iz Trsta, Marko in Kristina Fink; Bogdan Magister.

Nad. na 6. str.

Učitelj sem, ki rad poje! (5)

Ob kitari in dobri jedachi in pijači se nam lahko pripeti, da bi pri poročanju kako važno stvar opustili. Zato smo v roke vzeli program seminarja, da preverimo, če smo že o vsem pisali. Velik del desetdnevnega programa smo zajeli v naših poročilih. Hoteli smo vam približati doživetja in razne vtise, ki so nam najbolj ostali v spominu.

Poleg zanimivih in strokovno pripravljenih predavanj smo obiskali tudi šole in se tako v živo srečali s poučevanjem. V Mariboru smo obiskali OŠ Ivana Cankarja, Vrtec Tezno in Škofijsko gimnazijo. V Ljubljani smo gostovali v OŠ Dravljje, v Angelinem vrtcu in na Centru za slovenščino kot drugi tuji jeziki pri Filozofski fakulteti Univerze. Na Madžarskem pa smo si ogledali Osnovno šolo v Zgornjem Seniku. Vse te ustanove so nas res pristrčno sprejele. Ravnatelj, učitelji in profesorji so nam razka-

zali prostore, opisali svoje delo in nas povedli v razrede. Hospitirali smo različnim šolskim uram, tako kot je vsakega udeleženca bolj zanimalo. Tudi učenci so se nam prijazno približali in nas obdarili z raznimi spominčki.

V našem skupnem glasilu, ki ga je oblikoval Matjaž Čeč, smo tudi pisali o hospitacijah in sicer kar v dveh člankih. Marta Petelin je prišla do teh zaključkov: „Življenje v mariborskem vrtcu je čisto drugače kot v Argentini, saj je pri nas slovenska šola samo ob sobotah in pouk se odvija v vsakem slovenskem domu, kjer so skupine z otroki, starimi 3 in 4 leta. Učilnice za vrtce v Argentini so majhne, še posebno, če jih primerjamo s temi. V vrtcu Tezno imajo atelje, telovadnico, centralno knjižnico in tudi knjižnico v vsakem prostoru, prav tako kot računalnik, da se lahko otroci z njimi igrajo in se kaj naučijo. Vzgojiteljice so pripravile posebno lepo mapo, ki je polna novosti za naše delo. Argentinski otroci, ki so potomci Slovencev, se bodo s temi zanimivimi pesmimi zabavali in s tem ohranjali slovensko identiteto.“

Nuška Belič Draksler je ob obisku Škofijske gimnazije v Mariboru zapisala: „V petek, 23. januarja dopoldne smo učitelji verouka prisostvovali uri verstva in kulture, kjer so obravnavali temo sekte. Videli smo, kako skrbno so učenci pripravili referat: najprej razlaga, nato igra, v kateri je vsak dodal svoje

Bravo, Ivan!

misli o sektah, nato filmani intervju z mormoni, ki delujejo v Sloveniji. Hvaležni smo ravnateljici Ireni Rebolj Kraner, dr. Alenki Sverc in učencem 3. letnika, ki so nas s petjem in z navdušenjem sprejeli medse. Prvi stik smo že naredili, zdaj se bomo pa še v naprej srečavali preko računalnika.“

S tem bi lahko zaključili naše poročanje. A še prej bi radi omenili prijetno presenečenje v Ljubljani. V ponedeljek 27. januarja smo imeli na programu ogled opere Faust. Praznično oblečeni smo se kar peš napotili v Cankarjev dom in se posedli na rezervirane prostore. Pozorno smo sledili mogočni predstavi, ki jo je uglasbil Charles Gounod. V časopisu Delo smo lahko brali: „Triurni spektakel na velikem odru Gallusove dvorane je poslušalcem ponudil glasbenoestetski užitek, ki ga imamo v Ljubljani

redko priložnost doživeti.“ Tudi mi smo bili tega deležni. A to še ni bilo vse. Ob koncu prvega dejanja smo opazili, da je pri orglah naš prijatelj iz Argentine, Ivan Vombergar. Ker je organist zbolel, so ga tik pred predstavo poklicali in tako je on odlično spremljal na orgle. Posebno vesela je bila seveda njegova sestra Mojca, ki je bila tudi na seminarju. Po predstavi smo ga pozdravili in se fotografirali.

O uradnem delu seminarja se je pretilo že dosti črnila in nočemo, da bi ga v tiskarni po nepotrebnem tratili. Zaključujemo z besedami, ki jih je izrekel gavč Martin na sklepni prir-

ditvi:

„Kratko to je poročilo. v glasilu boste brali še kaj več, se nasmejali. Zapijmo zdaj še za slovo ubrano, milo in lepo. Hvala, da ste poslušali.“

VB

Sklepna prireditve v hotelu Turist

Hospitacija v osnovni šoli Dravljje

Redna seja Izvršilnega odbora N.Si

Člani Izvršilnega odbora N.Si so na 18. redni seji ocenili delovanje vlade po stotih dneh od njenega imenovanja in ugotovili, da do bistvenih sprememb ni prišlo, le-teh pravzaprav tudi ni bilo pričakovati, saj se nova vlada mag. Ropa bistveno ni spremenila od predhodne vlade dr. Drnovška.

Zaskrbljujoča je še vedno visoka inflacija (kar kaže, da se še vedno ne približujemo maastrichtskim kriterijem v okviru držav EZ), zadolževanje in javni deficit. Napovedano zniževanje inflacije je očitno nerealno, celovit program pa še ni bil predstavljen. Javne finance še nadalje ostajajo nepregledne, zato se lahko tudi v prihodnje „nepričakovano“ pojavljajo finančne luknje, ki jih sedanja vlada poskuša prikrivati.

Člani Izvršilnega odbora N.Si so zavzeli stališče, da je država preko lastniških deležev preveč vpletena v gospodarstvo, ki ga obvladuje zaprta politična družina, gospodarstvo pa ostaja še nadalje nezanimivo za vlaganje. Davčna reforma ostaja obljuba, davčna bremena, ki so neenakomerno porazdeljena, pa značilnost sistema. Vlada trmasto vztraja in o davčnih dolgovih državnemu zboru kot tudi širši javnosti noče poročati. Enakost vseh pred zakonom, predvsem pred davčnimi zakoni, se kot cilj vse bolj izmika.

Razcepljena je tudi zunanja politika, saj predsednik vlade, minister za zunanje zadeve in predsednik države vodijo vsak svojo zunanjo politiko in želijo pri tem biti predvsem vsečni posebnim skupinam. Verodostojnost naše države v svetu pa se vse bolj izgublja.

Člani IO so zavzeli stališče, da na pragu dokončnega vstopa Slovenije v EZ nova vladna garnitura ne predstavlja upanja in vizije za boljšo prihodnost.

Poročilo State Departmenta za Slovenijo ugodno

Poročilo ameriškega State Departmenta o položaju človekovih pravic v Sloveniji v letu 2002 je na splošno zelo ugodno, tako kot pretekla leta, vendar letos, tako kot lani, izstopa vprašanje trgovanja z belim blagom. Slovenija je večinoma tranzitna in deloma ciljna država za trgovanje z ženskami iz Češke, Slovaške, Ukrajine, Moldavije, Rusije, Romunije in Bolgarije, ki jih izvažajo naprej v Italijo, Belgijo in Nizozemsko. Slovenija še vedno nima zakonodaje, ki bi to posebej prepovedovala. Čeprav ženske ne obravnavajo kot kriminalce, jih po opravljenem postopku in pričanju na sodišču izženejo iz države. Čast države še vedno rešujejo nevladne organizacije. Vladni uradniki na splošno niso vmešani v trgovino, čeprav poročilo State Departmenta navaja „anekdote“, da jo nekateri tolerirajo na lokalnih ravneh.

State Department se v svojem poročilu vzdržuje superlativov, in kot posebej navaja v spremljevalnem besedilu, je najvišja ocena, ki jo lahko glede posameznega vprašanja dobi država, opredeljena z „na splošno spoštuje“. Slovenija je takšno opredelitev dobila pri vseh vprašanih, razen pri trgovini z belim blagom. Letošnje poročilo je podobno preteklim in podrobno opisuje zakonske ureditve in družbene razmere glede človekovih pravic in Slovenijo opredeljuje kot parlamentarno demokracijo s svobodnimi volitvami. Omenja tudi decembrsko izvolitev Janeza Drnovška za predsednika države. Represivni organi so

pod učinkovitim civilnim nadzorom, čeprav je policija v nekaterih primerih kršila človekove pravice, je navedeno v poročilu, ki tudi pravi, da ni nasilja proti Romom in da je bil primer Rajka Brajdiča, ki je trdil, da so ga pretepali, že leta 2001 ovržen kot neutemeljen. Razmere v zaporih na splošno izpolnjujejo mednarodne standarde, čeprav so zapori prepolni. Leta 2002 je bilo v zaporu 1710 ljudi, pripor pa jih je prestalo 1221. Sodstvo je na splošno pošteno in učinkovito, čeprav posamezni primeri trajajo predolgo. Poročilo omenja tudi pritožbo nevladne organizacije, da je vlada sodno preganjala dva policista šele šest let potem, ko sta zlorabila nekega nemškega državljanja.

Poročilo navaja, da Slovenija vztrajno napreduje v razvoju tržnega gospodarstva in ugotavlja, da je okrog 50 odstotkov premoženja še vedno v državni lasti. State Department trdi, da obstajajo verodostojni namigi, da se pri medijih nadaljuje samocenzura, ki je posledica političnih in ekonomskih pritiskov. Poročilo navaja, da obstajajo verodostojna poročila o pritiskih oglaševalcev na medije, da posamezna vprašanja prikažejo na določen način. Tisk je sicer ocenjen kot aktiven in neodvisen, čeprav glavni mediji ne zastopajo širokega obsega političnih in etničnih interesov. Poročilo omenja primer pretepenega novinarja Mira Petka, katerega reševanje je državno tožilstvo preselilo iz Slovenj Gradca v Maribor. Preiskavo vodi tudi parlamentarna komisi-

Oblikuje se državna skupnost Srbije in Črne gore

„Jugoslavije“ ne bo več

Po razpadu SFRJ (Socialistične federativne republike Jugoslavije) leta 1992, ki je vključevala šest republik, sta skupno pot v jugoslovanski federaciji nadaljevali samo Srbija in Črna gora. Po desetletni izkušnji sta sklenili, da postavita svoje odnose na novo osnovo, na podlagi katere se ustanovi nova državna skupnost Srbije in Črne gore (SČG) s sočasno odpravo naziva Jugoslavije. Pravni strokovnjaki zatrjujejo, da gre za precej samosvojo tvorbo, ki ni ne federacija ne konfederacija, kajti nova državna oblika ne bo imela skupne denarne enote, ne enotne carinske uprave in plačilnega prometa, ne skupnega proračuna. Oblikovanje Srbije in Črne gore se je šele začelo. Doslej sta spodnji in zgornji dom jugoslovanskega parlamenta obravnavala in sprejela skupno ustavno listino in okvirni zakon o njenem uresničevanju. Potrebni bo vsaj še nekaj mesecev, preden bo nova država razglašena in začela samostojno življenje. Ustavna lista predvideva zelo ohlapno zvezo med državama, saj dopušča, da se po treh letih skupnega življenja lahko osamosvojita. V tem primeru je v ustavi

ja, ker pa ni dokazov o vpletenosti organiziranega kriminala, primer ni prevzela posebna skupina državnih tožilcev.

Glede verskih pravic State Department ponavlja zgodovinsko dejstvo, da je oblast po drugi svetovni vojni zapolnila premoženje tudi katoliški cerkvi. Vendar navaja podatek, da je bilo do septembra rešeno 79 odstotkov od 37.988 denacionalizacijskih zahtevkov, vlada pa je namenila dodatne vire za reševanje zaostankov. Poročilo navaja tudi trajajočo razpravo o verskem pouku v šolstvu. Poročilo posebej obravnava primer aretacije soproge muftija Osmana Djogiča, ker dvema policajema v civilu ni pokazala osebnih dokumentov. Potem ko je njen mož na policijo prinesel potni list, so Amelo Djogič izpustili.

Posebna komisija je 5. novembra ugotovila, da policista nista ravnala pravilno, zaradi česar so sprejeli nova pravila za opravljanje postopkov ugotavljanja identitete. Poročilo omenja tudi javno razpravo o gradnji džamije v Ljubljani.

Nasilje proti ženskam je problem, še posebej v okviru družin, a počasi narašča osveščenost. Poročilo omenja, da prejemajo ženske v Sloveniji še vedno le 85 odstotkov povprečja moških plač in da so predvsem ženske na podeželju bolj obremenjene z delom kot moški.

predvideno, da bo Srbija v primeru izstopa Črne gore iz skupnosti kot naslednica prevzela vse mednarodne listine, ki so se nanašale na ZRJ (Zvezno republiko Jugoslavijo), in da država članica, ki bi šla na samostojno pot, ne bi imela pravice do avtomatične mednarodno pravne subjektivnosti.

Državi bi morali v šestih mesecih po sprejetju ustavne listine (sprejeta je bila februarja letos) z njo uskladiti vsaka tudi svojo ustavo, do konca leta pa uskladiti z ustavno listino in ratificiranimi mednarodnimi pogodbami svojo zakonodajo. Poleg tega bodo morali v prihodnjih mesecih sprejeti predpis o novi zastavi, grbu in himni, kar bo gotovo sprožilo dolge razprave. O položaju Beograda je predvideno, da ne bo prestolnica, ampak samo upravno središče Srbije in Črne gore. Tu bosta imela svoja sedeža skupščina in ministrski svet, v Podgorici v Črni gori pa bo sedež sodišča skupne države.

To so glavni obrisi nove državne skupnosti, ki naj bi jo slovesno razglasili ob koncu leta, če ne bo nepredvidenih zastojev. Tako naj bi torej zaključila svoje življenje tretja Jugoslavija (ZRJ), nastala leta 1992. Naj spomnimo, da bo letos decembra minilo 85 let od nastanka prve jugoslovanske države (Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev), ko sta se Srbija in Črna gora odpovedali svoji samostojnosti in se pridružili omenjeni skupni državi. Slednja se je leta 1929 preimenovala v Kraljevino Jugoslavijo. Druga Jugoslavija (SFRJ) je nastala po drugi svetovni vojni in trajala, kot rečeno, do razpada leta 1992.

Alojz Tul v Novem glasu

Post in kriza v Argentini

Pismo iz Buenos Airesa

JURIJ RODE

V primerjavi z rednim in urejenim cerkvenim življenjem v Sloveniji je v izseljenstvu tudi ta težava, da med tednom nimamo rednega bogoslužja. Na splošno smo imeli obred pepeljenja na prvo postno nedeljo, le izjemo je bil kje prav na pepelnično sredo. Skupaj z vami se bomo duhovno pripravljali na veliko noč. Kljub gospodarsko-socialni krizi v Argentini imajo naši ljudje možnost urejenega preživljanja, namreč kar se hrane tiče. Res je pa tudi, da je mnogo domačinov celo glede prehrane odvisnih od toplih obrokov, ki jim jih omogočajo župnije, Karitas in druge dobrodelne ustanove.

Sedanja kriza v Argentini ima več imen, eno hujše od drugega. Lahko jo imenujemo splošna in posplošena korupcija, hudo pomanjkanje življenjske varnosti, nezaposlenost in s tem naraščanje revščine in kriminala, javno in zasebno nakladanje laži, kraja v vseh možnih oblikah, poneverbe, skrajno krivična razdelitev možnosti za doseg človeka vrednega življenja, izguba verskega in moralnega čuta, umor vesti, praktično življenje brez Boga, ali vsaj mimo Boga, če ne že kar proti Bogu, in tako bi vsak mogel dodati še kako nalepko, da bi bolj živo opisal to, kar na kratko imenujemo politično-gospodarsko-socialna kriza. Pa vsi vemo, da je na dnu in na koncu vseh zunanjih razlag najhujša moralna kriza. V krizi je človek: on je začetnik in žrtev takega početja (naj bo to domač človek - Argentinec ali zunanji vzroki, zunanji dolg itn.). Človek zlorablja sredstva, ki so sama po sebi dobra, koristna, potrebna ali vsaj indiferentna: javne službe, mediji, denar, opravljanje raznih poklicev, internet, orožje, mamila ... Ob vsem tem je veliko nedolžnih žrtev, dejansko pa vsi trpimo kazni za desetletja in desetletja opisanega nemoralnega početja.

Če je kriza predvsem moralna, je naravno, da je katoliška Cerkev v Argentini vsa ta leta ponavljala, da je edina pot do celotne rešitve iz krize samo iskrena spreobrnitev vseh državljanov. Za človekovo srečo še daleč ne zadostuje visok življenjski standard, globoko potopljen v moralni nered. Da je človek zadovoljen kot porabnik, sam pri sebi in sam s seboj, je res zadosti gmotna blaginja. Da bi bil v celoti všeč Bogu, je pa nujen stalni proces spreobrnjenja celotnega življenja.

Zato je tudi razumljivo, da Cerkev vabi k spreobrnitvi še posebej v postnem času. Dokler pa ne pridemo iz krize, Cerkev veliko pomaga potrebnim prek Karitas in na veliko drugih načinov, da vsaj delno blaži posledice nezaposlenosti in revščine.

Posebej rojaki v Argentini smo res hvaležni ljubljanski Karitas in Družini za pobudo, prek katere sta denarno in medijsko pomagali številnim potrebnim med nami. Kriza med Slovenci v Argentini se nekoliko ali kar precej razlikuje od splošne krize v Argentini. Vsi naši ljudje so od prihoda v Argentino garali, sedaj pa pokojnina ne zadostuje za kritje stroškov osnovnih življenjskih potreb in za zdravila, poleg tega je prihranjeni denar blokiran v bankah in denarnih zavodih. Raje bi skrili, da so potrebni pomoči, saj jih zaradi naravnega ponosa veliko stane sprejeti podporo, ko se zavedajo, da bi v urejenih razmerah mogli še kar dostojno živeti s svojimi prihranki.

Družina šte. 14

Svet krščanskih cerkva

Na osmi seji Sveta krščanskih cerkva v Sloveniji, v katerem so zastopane katoliška, evangeličanska in srbska pravoslavna cerkev, binškozna cerkev pa ima status opazovalke, so za predsednika izvolili paroha Perana Boškoviča iz Srbske pravoslavne cerkve. Kot so predstavniki cerkva povedali na novinarski konferenci, bodo dali državi več pobud za urejanje odprtih vprašanj. Gre predvsem za zakonodajo o verskih skupnostih in duhovno oskrbo, saj se ta po njihovih ugotovitvah rešujejo prepočasi. Govorili so tudi o ekumenskih porokah in predlogih mestnim oblastem, naj pospešijo urejanje zadev pri porokah in pogrebih..

Očitek, da država vprašanja s cerkvami oziroma verskimi skupnostmi rešuje počasi ali pa sploh ne, je prišel predvsem iz Srbske pravoslavne cerkve, saj v treh letih, odkar so predlagali sporazum, niso dobili nobenega odgovora. Zato z vlogo urada za verske skupnosti niso zadovoljni. Odnosov z državo ni uspela urediti tudi Binškozna cerkev, ker gre pri tem za prispevke za socialno varnost, duhovno oskrbo in sofinanciranje versko-kulturnih objektov.

Na seji so imeli veliko očitkov na dolgo čakalno dobo pri porokah, ki je na primer v Ljubljani tri mesece, in pogrebi, kjer je prav tako potrebno čakati po dva tedna. Ob tem imajo tudi vtis, da so pogrebi preveč komercializirani in brez potrebne pietete.

Katoliška in evangeličanska cerkev sta izmenjali izkušnje o mešanih porokah, v pripravi pa je skupni poročni obrednik, pri katerem so se zgledovali po Nemcih.

Jelinčič in Bandelj ovadena

Društvo izbrisanih prebivalcev Slovenije - združenje za človekove pravice (DIPS) je danes zoper predsednika in poslanca SNS Zmaga Jelinčiča ter generalnega sekretarja vlade Mirka Bandlja na vrhovno državno tožilstvo vložilo kazensko ovadbo zaradi razpihovanja etničnega sovraštva in nestrpnosti.

Ovadbo je društvo vložilo zaradi Bandljevih in Jelinčičevih izjav na TV. V njej sta 6. marca uporabljala sovražni govor zoper 18.300 izbrisanih oseb z nekdanjim repu-bliškimi državljanstvom drugih republik nekdanje SFRJ,

Jelinčič je v oddaji med drugim dejal, da bi izbrisane „v demokratični Evropi naložili na kamione, na vagone ali pa na letala in jih poslali v matično domovino“, Bandelj pa, da „tistemu, ki je kakorkoli nekaj storil proti tej državi, ni mesta v tej državi“.

NOVICE IZ SLOVENIJE

BO S TEM KONEC PROBLEMOV Z JEDRSKO ELEKTRARNO?

Hrvaško elektrogospodarstvo (NEK) je s 1. aprilom uradno postalo polovičen solastnik Nuklearne elektrarne Krško (NEK), dan prej pa sta slovenska in hrvaška stran naredili bilanco poslovanja elektrarne. V soboto, 5. aprila, so na prvi skupščini nove družbe NEK imenovali nadzorni svet in dvočlansko upravo nuklearke, v kateri bosta ELES GEN in HEP imela po enega člana. Za predsednika uprave so imenovali dosedanjega direktorja Staneta Rožmana, član uprave pa je po predlogu HEP postal Vladimir Jelavič z zagrebškega inštituta za raziskovanja v energetiki in zaščito okolja - ECONERG. Oba sta delovni mesti zasedla 7. aprila, in sicer za obdobje petih let.

ZARADI VOJNE MANJ TURISTOV

Kriza v Iraku vse bolj vpliva tudi na turistične toke, pomembne za Slovenijo. V preteklih tednih so se zaradi negotovih razmer pojavili zastoji pri prijavih na organizirana potovanja, nekaj podatkov pa je tudi o preklicih skupinskih potovanj, je povedal generalni direktor Slovenske turistične organizacije Bojan Meden.

INFLACIJA: 0,7%

Inflacija v marcu je znašala 0,7 odstotka. Za toliko so se namreč zvišale cene življenjskih potrebščin v primerjavi s februarjem. Kot navaja državni urad za statistiko, so se cene življenjskih potrebščin marca glede na lanski december zvišale za 2,2 odstotka, v primerjavi z enakim mesecem lani pa za 6,3 odstotka.

KRIŽ Z RDEČIM KRIŽEM

Delegati generalne skupščine Rdečega križa Slovenije (RKS) so po lanskem „aferti Rdeči križ“, ko se je zamenjalo vodstvo, znova glasovali za spremembo, saj so za predsednika izvolili Janeza Remškarja, Srečka Zajca pa so podprli za generalnega sekretarja. Remškar je v drugem krogu volitev premagal dosedanjega predsednika Janka Predana, in sicer s 50 glasovi proti 37, 12 zastopnikov območnih združenj pa je oddalo neveljavne glasovnice. S ponovno zamenjavo vodstva RKS naj bi se razmere v teh humanitarni organizaciji dokončno umirile.

SLOVENCİ IN ŠPORT

SLOVENIJA 4: CIPER 1

Pravijo, da se je s tem rezultatom marsikomu odvalil kamen s srca. Po zadnjih tekmah je morala kar nekam padla in prvi polčas je umiril živce. Sicer pa je bila splošna ugotovitev, da so zvezna vrsta (medio campo) in napadalci uspešno opravili nalogo, obramba pa še ni zadovoljila, čeprav je dobila le en gol. Golgeter (stara, še vedno uporabljena beseda za „goleador“) reprezentance je Ermin Šiljak, ki je dal dva gola, k rezultatu sta pomagala še Zahovič in N. Čeh. - Tudi mlada reprezentanca (U-21) je slavila zmago z 2:0.

Noč je bila deževna in vetrovna. To je še bolj prikazalo potrebo po novem stadionu. Predvsem pa so se pritoževali časniki, ki so hoteli z njega poročati o tekmah. Ko je veter začel nositi dež na časniškarska delovna mesta in jim močil računalnike, so jo nekateri kar pobrisali in končali svojo kroniko in komentarje ob gledanju igre - preko televizijskega prenosa.

(Ne doma ne pri sorodniku, kjer sem se nahajal v Ljubljani tisti večer, ni bilo televizijskega aparata. Štiri gole so dali Slovenci, pa za nobene nisem slišal kakega kričanja, hupanja ali pokov petard. Ura je bila že krepko čez enajsto, pa nismo srečali nobenega avtomobila, ki bi po cesti veselo razgrajal. Tudi med novicami naslednjega jutra sem zastoj čakal na rezultat, tako da mi je zle misli o kaki katastrofi pregnala šele prva stran Ekipe (slovenski Olé), ki sem jo zagledal pozno popoldne v ljubljanski trafiki. Op. GB)

„Golodajalska“ poza Šiljaka

DAVISOV POKAL: GREMO NAPREJ!

Štiri proti ena je bil končni rezultat dvoboja prvega kroga druge evroafriške skupine Davisovega pokala med Gano in Slovenijo v Akri. V prvi partiji je Andrej Kračman po skoraj štirih urah igre premagal Mohammeda Salifuja, v drugem dvoboju pa je moral Boštjan Ošabnik priznati premoč prvemu ganskemu igralcu Guntherju Darkeyju. - Naslednji dan pa je dvojica Marko Tkalec/Andrej Kračman premagala Guntherja Darkeyja in Kwasiya Ahenkoro. Odločilno tretjo točko je prispeval Marko Tkalec, ki je ugnal Guntherja Darkeyja, zadnjo pa je priboril Boštjan Ošabnik, ki je v dveh nizih s 6:2 in 6:1 premagal Mohammeda Salifuja. V drugem krogu se bo Slovenija pomerila z Dansko.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Izgubili smo Koroško

Ni nam pretela samo nevarnost z italijanske strani. Grozila je tudi s severa. Takoj po koncu vojske so Nemci v Mariboru zahtevali, da jih zasede Avstrija. Tega seveda Slovenci niso pustili in major Maister - mariborska oblast ga je povišala v generala - je z nekaj četami kar zasedel Maribor, Štajersko pa Malgaj.

Maister je šel dalje in zasedel Koroško. Dosegel je Dravo in Celovec. Uvedel je slovensko oblast (pošto). A imel ni ravno velike vojske, ker so vojaki raje šli domov, le kakih 1600 vojakov. Avstriji v Celovcu so se čutili trdne in zahtevali umik slovenske vojske. Tudi so se nevarno približali Dravogradu. Vendar je Maister rešil položaj.

Zato je slovenska vlada organizirala sklic prostovoljcev, ki je še kar dobro uspel. Maister je imel tako kakih 2220 vojakov in 23 manjših topov. Končno sta se 16. januarja 1919 dogovorili obe vladi, da prepustijo določitev demarkacijske črte dvema ameriškima oficirjema, Milesu in Coolidgu, ki sta v začetku predlagala mejo na Dravi. Pozneje sta bila mnenja, da so Karavanke boljše mejna črta. Ob Dravi so jima ljudje govorili, da so Slovenci, raje pa bi ostali pod Avstrijo. V Podjuni se je napr. 50% ljudi izjavilo za Avstrijo.

Slovensko čuteči ljudje so pričeli nastopati sami proti nemškemu nemirnemu. Pomagala jim je vojska, a brez posebnega uspeha.

peha. Avstriji so začeli s protinapadom. Koroška fronta je razpadla in Nemci so vdrli na Štajersko, kjer jih je ustavil Maister. Jugoslavija je pričela mobilizirati vojake in so kmalu prišli v Velikovec, Celovec in na Gosposvetsko polje.

Velesile so na mirovni konferenci v Parizu delale po svojem. 12. 5. 1919 je bil v načelu sprejet plebiscit. Jugoslavija je predlagala „zeleno črto“, ob Vrbskem jezeru, Dravi in Glini; severno od te naj zemlja pripada Avstriji, južno pa Jugoslaviji. Čeprav so poslali Slovenci v Pariz močno delegacijo (škof Jeglič), je obveljala določba, da se izvede v coni A pod slovensko upravo v južnem delu plebiscit čez pol leta, na severnem - cona B pod avstrijsko upravo pa samo v primeru, da če izpade v coni A pozitivno za Jugoslavijo. Le Jezersko in Mežiška dolina prideta direktno v Jugoslavijo.

Plebiscit se je res vršil 10. oktobra leta 1920 in izpadel za Slovence negativno. V zoni A se je izjavilo za Avstrijo 59%, za Jugoslavijo pa le 41%. Ta cona je pri ljudskem štetju leta 1910 izkazovala 70% Slovencev. Tako sta cona A in B obe pripadli Avstriji. Ta je takoj začela s ponemčevanjem. Ker je bil vmes demokratičen plebiscit, po 2. svet. vojski Slovenci nismo dobili nazaj skoraj nič, drugače kot na Primorskem, kjer so si Italijani prilastili zemljo brez ljudske volje.

PISALI SMO PRED 50 LETI

MED SLOVENCİ

Člani Pisateljske družine France Balantič so si za to leto izvolili naslednji odbor: predsednik dr. Jože Krivec, tajnik Adolf Škrjanec, blagajnik Joža Vombergar, nadzorstvo Zorko Simčič, razsodišče dr. Tine Debeljak.

V ponedeljek, 30. marca je bil v gledališču Cervantes v Buenos Airesu simfonični koncert pod vodstvom našega dirigenta M. Draga.

SDO - SFZ

Prvi športni dnevi
orodna telovadba, lahka atletika,
odbojka, ping-pong, nogomet
1., 2., 3. maj PRISTAVA Morón

SLOVENSKI PRIREDITVI

Gongov komorni večer je bil posvečen obletnici škofa dr. Gregorija Rožmana v ramoški farni dvorani. Ne bom hvalil, kar je bilo dobrega ali prav dobrega, ker je bilo nadpovprečno vse.

Uvodno besedo je spregovoril Nikolaj Jeločnik. V

ESLOVENIA, MI TIERRA

La vida en el campo

A principios del siglo XIX triunfó entre los campesinos una especie de reforma agraria. Cada tres años hacían la recorrida por los campos rotando los cultivos y no quedaba ninguna parte sin labrar.

Comenzó a tomar fuerza el cultivo del maíz, de la papa y de las plantas forrajeras. Estos cultivos representaban casi la tercera parte de todo lo que se sembraba o plantaba. Las grandes hambrunas que durante siglos azotaron al pueblo esloveno desaparecieron. Por última vez se habló de este tipo de calamidades en el año 1817. María Teresa había ordenado el cultivo de la papa, pero pasaron muchos años antes de que los campesinos decidieran hacerle caso.

El pasaje de los cultivos extensivos a la ganadería intensiva fue dado gracias a la implementación de las plantas forrajeras, principalmente de la alfalfa y del nabo y de las plantas industriales como el lino y el cáñamo. Seguían llevando a pastar el ganado en el verano.

Los campesinos comenzaron a protestar contra la dependencia hacia los señores en materia territorial y contra la división de las posesiones. El número de pobres iba en aumento. Además los campesinos estaban obligados a cumplir el servicio militar. En el año 1845 redujeron sensiblemente el número de años. La conscripción duraba solamente 8 años (antes eran 15). Sin embargo seguía siendo un lapso considerable y los hijos de los campesinos se rebelaban. Huían hacia los bosques y desde allí atacaban a los señores y a los ricos.

Empezaron a vacunar contra la viruela. Se implementó el servicio sanitario y, poco a poco, comenzaba a subir la tasa de natalidad.

Para ilustrar un poco este asunto podemos decir que el abuelo del escritor Ivan Cankar tuvo entre los años 1823 y 1850 21 hijos de dos matrimonios. De todos ellos, siete fallecieron en los primeros años de la infancia y cinco antes de cumplir los diez años de edad.

Hacia la mitad del siglo la población creció en cien años desde los aproximadamente 700.000 pobladores al millón cien mil eslovenos.

OSEBNE NOVICE

Smrti: Umrla sta v San Justu Anča Tomažin roj. Leskovic (70) in v Castelarju Bojan Križ (74).
Naj počivata v miru!

DAROVI

Zveza slovenskih mater in žena se prisrčno zahvaljuje sledečim dobrotnikom, ki so prispevali v dobrodelni sklad: Družina M. v spomin Janeza Miklja 50.- pesov; N. N. San justo 100.- dolarjev; Jože in Biba Rus 100.- dolarjev; dobrotniki iz Kanade 1757,42 dolarjev. **Vsem Bog plačaj!**

delnem prikazu Claudelovega Marijinega oznanjenja so nastopili Vanda Majcen, Stanko Jerebič, Tatjana Volk, gđč. Adamičeva.

Materinski dan je priredila mladina na Belgrano. Največ pohvale zasluži Anica Šemrov, ki je naučila vsaj 30 grl razne pesmi, recitacije in dva prizora. O važnosti dela staršev z otroki je govoril dr. Filip Žakelj. Za konec je ženski zbor zapel dve pesmi.

MM

CORDOBA

V nedeljo, 29. marca je praznoval predsednik tukajšnjega versko-kulturnega krožka Janko Jazbec 50 letnico svojega urarskega poklica in 40 let obrtne samostojnosti. Urarske obrti se je začel učiti v Kranju. Svojo trgovino je odprl leta 1913 v Lovranu, po vojski je bil prostovoljec na Koroškem. Udeleževal se je v sokolskih vrstah, 15 let je bil tajnik jugoslovansko-češke lige. Nato je nadaljeval v Ljubljani svoj poklic, po vojski pa se je umaknil s sinom in prišel v Argentino. Odšel je v Córdoba, odprl delavnico in kmalu postal znan v vsej Córdoba.

Svobodna Slovenija, št.15; 9. aprila 1953

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Valentín B. Debeljak / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Antonio Mizerit / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinctis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar

Glavni urednik: Tine Debeljak ml. / Za Društvo ZS: Tone Mizerit / Sodelovali so še: Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Vera Breznikar Podražaj, Jure Rode, Matjaž Čeč. / Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina, Delo.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Correio Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Oddajam 2 stanovanja za 3/5 oseb v Villa Catedral - Bariloche. Informacije na Tel: (02944) 42-4978 / E-Mail: razingergrohar@ciudad.com.ar

Bungalí v Bariločah. - Bungalí ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814. E-mail: iliriska@bariloche.com.ar

Letsalske karte, rezervna hotelov,

najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtak od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

OBVESTILA

PETEK, 11. aprila.

Občni zbor v Slovenskem domu v San Martinu.

SOBOTA, 12. aprila:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 13. aprila:

Cvetna nedelja

V Rožmanovem domu tradicionalno srečanje: sv. maša, blagoslov oljk in butaric ter nato skupno kosilo.

Uprizoritev Jezusovega pasijona ob 21. uri na Pristavi.

TOREK, 15. aprila:

Seja upravnega sveta Zedinjene Slovenije, ob 19. uri v Slovenski hiši.

ČETRTEK, 17. aprila:

V Slovenski hiši ob 20. obredi Velikega četrta.

PETEK, 18. aprila:

V Slovenski hiši ob 19. obredi Velikega petka.

SOBOTA, 19. aprila:

V Slovenski hiši ob 21. vstajenjska svečanost.

NEDELJA, 20. aprila:

Velika noč.

PETEK, 25. aprila:

Izredno srečanje Medorganizacijskega sveta in mladinskih organizacij, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA 26. aprila:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 27. aprila:

Predsedniške volitve v Argentini

Občni zbor na Pristavi.

ČETRTEK, 1. maja:

Mladinski športni turnir v Slovenski vasi.

ZA SMEH

- Ali vam je tornado zelo poškodoval hišo?

- Ne vem.

- Kako da ne veste?

- Ker hiše še nismo našli.

- Očka, zakaj si brnil Petra v zadnjico, ko me je poljubljaj? Veš, srce si mu strl.

- Nisem vedel, da ga ima tako nizko!

- Ko sva bila zaročena, si bil presrečen, če si mogel biti z menoj samo pol ure!
- Srečen bi bil spet, ko bi mogel biti s teboj samo pol ure.

Volilni nasvet:
Pri volitvah volite vedno najslabše kandidate. Tako ne boste nikoli razočarani.

Veliki teden v cerkvi Marije Pomagaj

Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires

Cvetna nedelja, 13. aprila ob 9,30 uri: Blagoslov oljk in butaric, procesija, sveta maša. Slovenske butarice bodo na razpolago.

Veliki četrtek, 17. aprila, ob 20. uri: Slovesna večerna sv. maša, prenos sv. Rešnjega Telesa in čiščenje po tem redu: od 21. do 22. ure — žene in vsi, ki pozneje ne bi mogli; od 22. do 23. ure — možje; od 23. do 24. ure mladina. Sv. maša bo za žive in rajne slovenske duhovnike. Nabirka za Vincencijsko konferenco.

Veliki petek, 18. aprila ob 19. uri: Prvi del: branje božje besede; dve berili in evangelij, trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa po sv. Janezu; slovesne prošnje. Drugi del: čiščenje svetega križa. Tretji del: sv. ohajilo. Za sklep, križev pot. Nabirka bo za Sveto deželo. Pel bo Mešani pevski zbor San Justo.

Velika sobota, 19. aprila ob 21. uri: Slavje luči, bogoslužje božje besede, krstno bogoslužje, evharistično bogoslužje — slovesna maša. Maša bo za vse žive in rajne Slovence v Argentini. Nabirka za cerkev Marije Pomagaj. Pel bo pevski zbor iz San Martina.

Vse dni bo priložnost za sv. spoved.

Slovo in upanje

Nad. s 3. str.

Z Brnika smo se v koloni odpravili proti Glineku pri Škofljici, Janez in Brigita Jereb z Janezkom pa kar na svoj dom v Ljubljano.

Ob prihodu nama je teta ponudila kruha in soli. Ogleдали smo si hišo, drugi so prigriznili zunaj, nam so pa postregli v kuhinji kompletno kosilo (juha z domačimi rezanci, krompir s

svinjskimi zrezki, pečenim in cvrtim piščancem, solato). Seveda smo komaj lahko kaj pokusili in vse pospravili šele v naslednjih dneh.

Ker je 25. mali praznik, smo se odpravili peš (pol ure) v Škofljico k maši, nato pa - v temi - spet peš nazaj - s to smolo, da smo v prvem križišču premalo zavili in potem hodili dobre pol ure v smeri proti Šmarje-Sap. Ni ostalo drugega, kot da smo šli nazaj in potem spet pol ure do Glineka. Spali smo kot ubiti, otroka celo do skoraj poldneva.

V kolikor smo mogli že čez dan videti, je bilo veliko več dela narejenega, kot pa smo prosili in pričakovali. Vse je bilo prebeljeno, okna popravljena, parket v sobah zbrusen in polakiran. Kuhinja ima štedilnik in pečico na plin, pa tudi dva gorilnika na električno. Ima jedilni kot, v starih in novih omaricah pa kompletno opremo. Najboljša pa je kopalnica, kjer so zamenjali vse razen električnega grelca in banje: prenovljene cevi, moderna velika keramika, lepe pipe, ogleđalo z omarico. V kopalnici stoji tudi avtomatičen pralni stroj.

Posebnost je bila tudi shramba: polna vsakovrstne jedače, pripravljene ali surove; verjetno bomo kar nekaj časa rabili, da jo spraznimo. Tudi vinske kapljice ne manjka v njej in to boljše sorte. Pod malim oknom pa je tudi majhen hladilnik, ki je tudi polno naložen. Ko smo se zahvaljevali in spraševali, komu se moramo zahvaliti, je bilo vse precej megleno in smo le polagoma zvedeli - če smo - kaj vse je kdo naredil ali kupil.

Nadaljevanje prihodnjic

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
8. aprila 2003

1 EURO 232,25SIT

1 U\$S dolar 219,47SIT

Težave pri glasovanju...

Nad. z 2. str.

Uvedbo prazne glasovnice, ki jo pozna mnogo držav, pa bi bilo treba vsekakor temeljito proučiti tudi z vidika možnih zlorab.

Na RVK se prav tako zavzemajo, da bi bilo potrebno podrobno zakonodajno dopolniti še z določbami, ki bi dopuščale možnost centraliziranega in koncentriranega izvajanja administrativnih postopkov pri izvedbi glasovanja zunaj meja države. Po mnenju Golobiča bi morali centralizirati pošiljanje gradiva po pošti v tujino ter priprave seznamov volivcev, ki želijo glasovati na diplomatsko-konzularnih predstavništvih. Odprte možnosti pa se ponujajo tudi z uvedbo elektronskega glasovanja.

Sedanja procedura glede pošiljanja zahtevkov za glasovanje po pošti je zelo nepregledna in zamudna. Ko volivec pošlje RVK zahtevek, tega pošljejo naprej pristojni upravni enoti, kjer ugotovijo, ali je oseba vpisana v volilni imenik ali ne, ter izdajo volilno karto.

Nakar upravna enota izdano volilno karto preda okrajni volilni komisiji, ki zapечатeno gradivo priporočeno pošljejo v tujino na volivčev naslov. Pri tem pogostokrat pride do napak, ovojnice pa pošljejo na napačne naslove ali pa z velikimi zamudami.

Kar nekaj nevednosti in predolgih poti povzročajo izseljencem pri glasovanju po pošti tudi potrjevanje volilnih kart, s katero se potrjuje identiteta volivca. Slednje morajo potrditi pri državnih organih, notarju oz. na slovenskem diplomatskem predstavništvu. Kot je opozoril Golobič, se v zvezi s tem ponuja rešitev. Tudi v slovenskem pravnem sistemu namreč obstaja pravna možnost, po kateri bi lahko posameznemu volivcu, kot pri drugih civilno pravno poslih, volilno karto ter njegovo identiteto potrdil kot priča drug volivec.

Prav tako mnogim Slovincem izvajanje volilne pravice otežujejo prevelike razdalje med krajem, kjer prebivajo, in diplomatsko-konzularnimi predstavništvimi. Njihova udeležba na volitvah je tako povezana z dodatnimi stroški. Zato so člani komisije predlagali, da bi v času volitev v posameznih državah ustanovili t.i. leteče konzulate.

Volitve bi tako kot doslej izpeljali na veleposlaništvih ter tudi v drugih krajih v posamezni državi, kjer bi organizirali začasno predstavništvo.

Razdalje v nekaterih državah so res velike. Tako bi denimo v Argentini, Avstraliji, ZDA, Kanadi in na Švedskem volitve izpeljali tudi na sedežih slovenskih društev, na sedežih častnih konzulatov in katoliških misijah. Na tako organiziranih voliščih bi pripravili ustrezen in varen volilni prostor. Na RVK menijo, da bi bilo potrebno omenjeno pobudo proučiti z vidika mednarodnega prava in prakse. Problem, ki se zdaj kaže, je namreč v tem, da so volilni odbori državni organi, izvrševanje oblasti državnega organa pa bi bilo potrebno uskladiti z državo gostiteljico ter od nje pridobiti soglasje. Brez pristanka države-gostiteljice bi namreč uvedba takšnih „letečih konzulatov“ lahko pomenilo kršenje mednarodnega prava oz. neposredno vmešavanje v notranje zadeve ali nespoštovanje suverenosti.

Kot je na zadnji seji dejal predsednik parlamentarne komisije Franc Pukšič (SDS), so odgovori, ki jim jih je posredovala RVK dobro izhodišče za nadaljnjo pripravo krovnega zakona. Hkrati pa je izpostavil nekaj ključnih težav, s katerimi se soočajo slovenski izseljenci. Ob volitvah v tujini pa opazajo tudi zelo majhen interes slovenskih izseljencev in zdomcev za volitve. Prav tako je po sedanjih podatkih v posebni izseljenki volilni imenik vpisanih le približno 5800 volivcev, slovenskih državljanov s stalnim bivališčem v tujini. Glede na ocene o številu Slovencev, ki živijo po svetu, ki nekajkrat presega omenjeno število, je to, kot ugotavljajo v parlamentarni komisiji, „izredno malo“.

V komisiji pričakujejo, da bo ustrezna zakonodaja, s katero bodo uredili odnose s Slovinci, ki živijo zunaj meja, čim prej sprejeta in da bo interes slovenskih rojakov v tujini za volitve v prihodnje večji. Slednje bo možno preveriti že kmalu. V komisiji pričakujejo, da bodo spremembe volilne zakonodaje sprejete še pred parlamentarnimi volitvami in predvidenimi volitvami v Evropski parlament v letu 2004, na katerih lahko volijo tudi slovenski državljanji, ki živijo v tujini.

ZA STA Sandi Mladenovič
Ljubljana, 30. marca

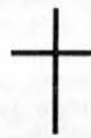
Vsem rojakom sporočamo žalostno vest, da nas je po dolgi bolezni zapustila naša žena, mati in sestra, gospa

Ana Tomažin roj. Leskovic

Žalujoči:

mož Miha,
otroci Miguel, Mario, Maida in Cristina,
sestra Joža por. Magister
in ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Madrid

„Pridi, zvesti služabnik...“

V globoki žalosti sporočamo vsem znancem in prijateljem, da nas je po težki bolezni v 74. letu starosti zapustil naš dragi mož, oče in stari oče, gospod

BOJAN KRIŽ

Iz srca se zahvaljujemo vsem, ki ste njega in nas spremljali med boleznijo ter nam bili v oporo v tej težki uri. Posebno zahvalo izrekamo patru dr. Alojziju Kukovici za nenehno duhovno skrb in ljubezen.

Pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin.

Žalujoči:

žena Breda,
otroci Marko, Marta in Martin z družinami,
snahi Carmen in Gabrijela ter zet Andrej,
nečaka Peter in Janez Černič z družinama,
Jure Ahčin z družino,
Saša in Veronika Križ,
svakinja Vera in ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Tucumán, Mendoza, Ljubljana, Metlika, Celje.